lově, při zkouškách advokátních, zasedal v kuratoriu kolejí Hlávkových, činně byl účasten i při zřizování studentských kolejí Kaunicových v Brně. Byl místopředsedou prvního sjezdu českých právníků a členem státního soudu. Vedle toho byl činný i literárně. Zemřel ve věku 83 let. — Dr. Emanuel Zítek, populární obhájce ve věcech trestních a starším právníkům známý překladatel z polštiny (přeložil Rittnerovo Církevní právo katolické), zemřel v Brandýse n. L. ve věku 78 let. Vedle svého povolání působil i literárně jako spisovatel historických románů.

Kardinál Petr Gasparri †. V těchto dnech zemřel vysoce významný člen papežské kurie, kardinál Petr Gasparri, narozený ve Visso r. 1852.

Jako pedagog působil kdysi v Římě na školách Pontificii seminarii romani ad s. Apollinarem, kde učil teologii sakramentální, dále na Collegium urbanum de propaganda fide — vykládal tam kanonické instituce — a na pařížském Institutu katolickém, vyučuje kanonickému právu.

Jakožto spisovatel zabýval se s oblibou tématy o svátostech. Byl bezvýhradným stoupencem nauky, oficielně hlásané církví římskokatolickou. Zvláště je uvésti Kanonické traktáty: De matrimonio — dílo z jeho publikací nejvýznačnější, De s. ordinatione a De ss. eucharistia.

Za jeho činnost dostalo se mu čelného postavení u papežského dvora, kde měl možnost působiti v politice i v zákonodárství. Nelze pominouti mlčením účast zemřelého v komisi, která pracovala na zákoníku, platném v římskokatolické církvi. Codex iuris canonici ve vydáních, opatřených předmluvou a poznámkami Gasparriho, patří k cenným pramenům vědeckého zpracování dnešního práva kanonického, neboť byl Gasparri ve funkci tajemníka, později zpravodaje a konečně předsedy legislativní komise osobností zákonodárcově vůli jistě blízkou.

Soukr. doc. Dr. J. Tureček.

Pamětní deska byla odhalena dne 30. září 1934 v Přehořově u Soběslavi zesnulému prof. JUDr. Karlu Kadlcovi na jeho rodném domě. Slavnosti se zúčastnili nejen četní žáci a přátelé Kadlcovi, nýbrž i hojně hostí z kraje soběslavského, zástupci úřadů a sousedních obcí, žactvo učitelského ústavu v Soběslavi, různé spolky atd. Úvodem k slavnosti byl pěvecký sbor Bedřicha Smetany »Sláva tobě«, který přednesli žáci učitelského ústavu ze Soběslavi. Nato starosta obce p. Šedivý uvítal účastníky slavnosti, po něm prof. E. Neuman promluvil o prof. Kadlcovi jako o jihočeském rodákovi, jenž náleží mezi vynikající muže, jež dal český jih národu. O životním díle Kadlcově proslovil řeč profesor T. Saturník, jenž v závěru své řeči zároveň poděkoval jménem profesorského sboru právnické fakulty za poctu, které se odhalením pamětní desky zesnulému členu sboru dostalo. Další projevy učinili rektor university prof. Drachovský, za universitu v Bratislavě prof. Horna, za Národní museum ředitel knihovny

Volf, za ruskou právnickou fakultu p. Terebnij, za město Prahu a soběslavské rodáky učitel Machula a řed. Svačina. Syn zesnulého Dr. Vladimír Kadlec poděkoval jménem rodiny za poctu jeho otci prokázanou, načež starosta Šedivý převzal desku do správy obce. Slavnost skončena státními hymnami, načež se účastníci zapsali do pamětní knihy. K slavnosti došlo též hojně projevů písemných, mezi nimi též od ministra školství Dr. J. Krčmáře.

Insignie Karlovy university. Dne 26. listopadu proveden byl částečně § 5 zákona č. 135/20 Sb., jenž ustanovuje, že »jsou starobylé insignie, pečetidla, knihy a památky vlastnictvím university Karlovy«. »O způsobu odevzdání těchto předmětů universitě Karlově rozhodne ministerstvo školní a ustanoví, pokud za ně dostane německá universita věci náhradní.«

Ministr školství vydal na tomto základě výnos, který vytvořil exekuční titul. K nucenému provedení tohoto exekučního titulu nedošlo: německá universita vydala insignie ministerstvu školství a toto je odevzdalo universitě Karlově. — oe —

K šedesátým narozeninám prof. Dr. Bohumila Baxy. Nenápadně přešlo v letních měsících tohoto roku (24. července) jubileum českého právníka prof. Dr. Bohumila Baxy, jenž se dožil ve zdraví šedesátky. Vracíme-li se k jeho výročí snad trochu opožděně, budiž nám to prominuto; několik řádek věnujeme ocenění jeho životního díla.

Jubilant působil po řadu let jako soudce; teprve po založení Masarykovy university v Brně stal se v r. 1919 profesorem na její právnické fakultě. Jeho vědecká činnost vedla jej s počátku na pole právní historie, v níž jej zejména zajímaly problémy státního práva v bývalé rakousko-uherské monarchii v době pojosefinské, t. j. období t. zv. restaurace za Leopolda II., jakož i změny z let pozdějších až do počátku doby konstituční. Z problémů těch bylo to hlavně české státní právo, resp. jeho zbytky, jichž studiu věnoval Baxa pozornost. Po této stránce je to zejména Baxova studie K dějinám veřejného práva v zemích koruny České od restaurace Leopoldovské až do počátku moderních převratů (1790 až 1848), jež vyšla r. 1906 a sní souvislá práce Inkolát (a indigenát) v zemích koruny České od r. 1749—1848 (vyd. v Praze 1908). Kdežto v prvém spise snaží se autor podati obraz jak mezistátního postavení zemí českých, tak i částečně jejich vnitřního ústavního vývoje na sklonku XVIII. a počátku XIX. stol., zabývá se v práci druhé otázkou speciálnější, t. j. státním občanstvím českého státu, zakládajícím se na příslušenství k jednomu ze dvou vyšších stavů zemí českých, v němž dochoval se jeden ze znaků české státní samostatnosti. K těmto dvěma pracím nutno přičísti ještě Baxův článek Jednání o uvedení university Karlo-Ferdinandovy v Praze na sněm království Českého (ve Sborníku věd právních a státních